

ellers have, til at faae dem pensionerede; thi man maa huffe paa, at fornemme Folk pensionere deres Tjenestskab ved at staafe dem ind i en eller anden saadan lille Stilling, og derfor siger man tilsidst: „Dog skal Udgang under særegne Omstændigheder kunne tilstaaes en Yngre, men kun med Samtykke af Magistrat og Borgerrepræsentanter i ethvert enkelt Tilfælde.“ Nu skal altsaa en Magistratsperson fristes til at sige til Borgerrepræsentanterne Stykke for Stykke: „Na! lad min Jens dog faae denne lille Kro!“ Nei, mine Herrer, lad de ulykkelige Borgerrepræsentanter være fritagne for at skulle lægge deres Dygtighed og Charakterfasthed for Dagen ved at sige „Nei“ til Jens, saa at der altsaa ikke bliver Spørgsmaal om denne Slags enkelte Tilfælde.

Hvad det andet Forslag angaaer, da nærer jeg ikke den Frygt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Kimestad) synes at nære, at nemlig enhver By skulde komme til at gaae hver sin Vej; men hvad jeg derimod frygter for, og som bringer mig til at stemme mod Forslaget under Nr. 32, det er, at nu sidder der her disse gamle jævne Folk, som vi komme hos hver Aften, for at spille vor V'hombre og Whist, og hvor vi have det godt og behageligt, og de raisonnere over, at der kommer en Concurrent, saa skulle vi ud af vore Baner, saa skulle vi hver Aften høre paa disse Mænds Beflagelse over, at der nu ved de nye ankomne Folk stæer Indgrib i deres Næring, og at de udsættes for ikke at faae Noget at bestille, og saa kommer Magistraten og siger: „Fra imorgen af skulle vi høre op med at give Borgerstab paa disse Næringsveje.“ Forslaget er slet ikke til Bedste for Moraliteten, men det er ganske simpelt for at beskytte nogle Enkelte ligeoverfor de Andre, som trænge sig frem, som ogsaa ville være med, og som synes, at nu er deres Tid kommen; og med al Ære og Respect for Byernes Magistrat og Borgerrepræsentanter, saa er Spørgsmaal af denne Art ganske overordentlig vanskelige at afgjøre; men, som sagt, imellem visse to Under er dette upaatvivleligt det mindste; det kan endogsaa, det skal jeg gjerne indrømme,

have noget ganske klædeligt; det er et Slags Kappe, man tager paa, hvorunder man faa skjuler den virkelige Nøgenhed, der er indenfor; thi i sig selv kan det ikke nytte noget. Jeg har kjendt en By her i Landet, hvor man næsten ikke havde et eneste virkeligt Gæstgiversted eller Krosted, men derimod en Mængde Brændeviinsmænd — dengang vare Brændeviinstøjerne smaa, og der var i enhver By mange. — Hvordan blev nu denne Byes Selskabelighed? Den bestod deri, at den ene Nabo git ind til den anden og drak hans Brændeviin, for ikke at drikke sit eget, og troer man, at denne By undgik derved at blive fordrunken? Thi Ulykken er, at der har været smaa Kjøbstæder heelt igjennem fordrunkne af bare Rødsommelighed. Denne By blev netop, saa at sige, fordrunken, og hvordan slap den ud deraf? Derved, at det efterhaanden blev muligt med Fordeel at beseire de smaa Brændeviinsværker ved Hjælp af de store og betjene Folk vel og dygtigt, saa at, da de smaa Brændeviinsværker faldt, begyndte Folk at føle, at „nogen Kone maatte spinde“, og, da man først begyndte at arbejde paa en anden Maade, fik man ikke Tid til at smage paa Naboens Brændeviin, men maatte blive hjemme og gjøre sin egen Gjærning. Nu er det en meget slyng og dristig By. Vi skulle lade Bindskibeligheeden raade; det er den, som gjør Folk meest moraliske. Vi skulle bringe det dertil, at det, at klare og betale for sig, er en hæderlig Gjærning, at vinde sit Underhold ved egen Flid en nødvendig Betingelse, og at de saakaldte bedre Classer lidt efter lidt ogsaa kunne gaae ind imellem dem, som arbejde. Det er den store Vanskelighed her i Landet, at vi have en saakaldet bedre Klasse, som ganske vist lever af at arbejde, men kun af et vist fornemt Arbejde, som betales dyrere, og at den ikke kommer til at amalgamere sig, blande sig med den store Klasse af Menneffer og give Bindskibeligheeden en anden noget bedre Retning. For at komme dertil, behøve vi ikke disse Forslag, og ved at vedtage dem ville vi ikke bringe det til at komme derhen.

Formanden: Rigsdagsmanden fra Kjøbenhavns 8de Valgfreds har Ordet.